

Bir Varım Bir Yok

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 24 Ekim 2024

S/alıntı bir düş' e mahal veren yangın öncesi susuzluğumu gideren ve işte tensiye ediyorum şiirlerimi güncemin öncesi ölüm sonrası giderdiğim can sıkıntım nasıl ki de canımdan çok severken.

Alacasıyım ruhun sarmalında saklı gizemin öncüsü ve tetikleyicisi ve acının ambarında gagaladığım yalnızlık belli olmasa bile gizin öncüsü o hercai sefalet göğün tekbir getirdiği akşamın parıltılı örtüsü karadan ibaret değil mi ki renklerim ve işte ruhumun aydınlığında koyuverdiğim ebemkuşağı bazen nane tadında genzimi yakan hüznün dürtüsü...

Diviti tükenmezken kalemin...

İhbar ettiğim bir sarkıt bir dikit kalemin ruhuna saplanan öncemden ayrı düştüğüm andaki mevcudiyetim ile süründüğüm elbet aylak takımın hain eşrafın değil makberin hiç değil asla sönmeyen İlahi Ateşin her kıvılcımında huzura delalet yolculuğum bazen silik bir el yazısı bazen sönük bir ışık ve uçuşan saçlarımın perçemine konan şık bir şarkı misali sessizliğin tonlamasında ilkelerimin pervazında ve nazımda saklı niyazımdan ayrı düşmediğim ömrün öncüsü iken iman gücüm.

Sadık bir neferim aşka ve vatanıma âşık solgun bir çiçek olsam bile dalı dik göğsü bağı açık elbet sevginin şiarı Rabbin yardımı ile süregelen hayat mücadelem.

Bir önsezim varsa eğer ki şiire hikâye babında.

Bir özveri ise başım gözüm üstüne sitem edenlerin nazarında neyse iştiğal ettiğim ben sadece Hakkın yolunda inancımınla göğsümü gere gere ön cephede verdiğim savaş tutuklusuyum değil sadece tutkunu olduğum yüce Rahman ve yaşama sevincime öncülük yapan dimağım ve özverim ve önsezim ön sözümse saklı iken şiirin ruhunda saklı bir peri misali süzülmediğim kadar üzüldüğüm adına şiirler

yazdığım ahvalin sevgisinde saklı olsam da olmasam da rengimin beyazına muadil bir defteri kebir misali önde sektiğim bir heceden diğerine.
Sazı sözü eksik olmazken kiminin.
Kindar nefsinde saklı kirin çamurun değil mi ki üstüme sıçradığı pervasız bir kulun nazarında nazenin varlığında saklı tuttuğum kutsalım ve İlahi Aşkın her zerresine sadık ve talip ve tutuluyum.
Renkler mahcup.
Beyaz ve pembe en çok izini sürdüğüm.
Sözcükler yorgun.
Kilit noktamsa umudun sertifikası.
Kaynayan bir döngü ve kanayan bir minval kandiğim olsa da eşrafım kaybolduğum aşikâr elbet Hakkın yolunda acının sunumunda hüznü kalbimle sığındığım sadece yüce Yaratan.
Münafık gülüşler çemberi.
Acının da isyan ettiği gel gör ki sabrın servet değerindeki bedeli.
İklimler değişti değişeli böyleyim:
Bir varım bir yok.
Sözcükler acımı deşti deşeli öğretiler başımın tacı fazla söze gerek yok.
Sınırsız bir dünya.
Sınır ötesi kimi rüya.
Acının meşrebinde açarken çiçek dolu doğa.
Yoktan var edene sığındığım varlık katsayımında saklı iken hiçliğim ve işte göğün kanamalı şimşegi ve gök gürültüsü nasıl ki isyanı bastıran bir mevkiidir sabır taşım.
Ölümüne sevmek.
Ölümüne inanmak.
İnsan olmanın kitabını yazmak adına insanlığımıza şerh düşüp bir avuç yaşta nem tutan yüreğim nelere delalet.